Kuuromykkäin Lehti.

N:o 11—12 Marras-, Joulukuu 1905 10 vuosik.

Tilaushinta: 1 mk. 50 p. vuodelta.

Toimittajat: *Aaro Iivari Savolainen.* *K. Reponen.* vastaava.

Yhtä ja toista k. m. koulusta Kiinassa.

Rouva Mills kirjoittaa:

»Suuri ilo vallitsi meillä Sunnuntaina, kuin yksi uusi oppilas tuli, ja vielä suurempi seuraavana päivänä kun toinen tuli. »Nyt meitä on seitsemän!» sanoivat pienet sormet. Silmät loistivat ilosta, kun katselivat uusia tovereita. Yksi pienistä ikävöipi isäänsä. Toiset pienet pojat lohduttaa häntä, sanoen: elä itke, emmehän mekään itke!

Yhtenä pyhänä, iltapäivällä opettaja vei heidät museoon. Jokaisella oli pieni muistikirja, johon hän kirjoifti sen esineen nimen, mikä heitä enemmän miellytti. Kotiin he palasivat innostuneina ja seuraavina päivinä puhuivat vaan siitä, mitä olivat nähneet.

Joulu läheni ja koulussa oli lukukauden päättäjäiset. Kouluhuone lakaistiin tavallista huolellisemmin ja matto levitettiin lattialle vierasten puolelle. Joulukortit pantiin seinälle ja uunissa paloi räiskyvä tuli. Kello — kaikkien Kiinalaisten ihastus — alkoi lähes-

tyä puoli kolmea, jolloin vierasten piti tuleman. Poikaset, kaikki seitsemän, kiiruhtivat makuuhuoneeseen pukeutumaan. Pikku raukat! Useammalla heistä ei ollut muita vaatteita, kuin päällä olevat, mutta Tienfuhulla oli hyvät. Hän tuli turvakotiin hyvässä puvussa ja lainasi toisille huonompia ja niin olivat kaikki sitten juhlatoiminnassa. Käsiä ja silmiä oli hangattu pestessä, että ne olivat ihan valkoiset. Kokki auttoi minua toimensa ohessa niin, että kaikkien vaatteet olivat paikatut ja me ajattelimme: jospa he aina olisivat noin sievästi puettuja. Mutta entäs kun pojilla ei ole muuta kuin yksi topattu nuttu, joka on purettava ja pestävä hänen maatessaan! Tienfuh saa usein kotoaan laatikon, jossa on hänelle vaatteita ja namuja -- riisijauhosta ja vedestä leivottuja. Namusia hän aina jakaa tovereilleen, niinkuin ainakin hyvät pojat.

Nuorin pojista on 6 vuoden vanha. Hän on niin surkean näkönen. Hänellä on huonot ja likaiset vaatteet. Ei hänellä oliut hattuakaan. Isänsä on hyvin köyhä.

Pienin pojista on myöskin kuusi vuotinen. Hän on niin iloinen ja onnellinen poika, ettei voi olla häntä rakastamatta. Hän oppii hyvin sukkelaan kirjaimia (Kiinalaisia merkkejä) tuntemaan, mutta hän ei ymmärrä, että koulussa ollaan työssä, eikä vaan leikkimässä.

Viime lukukaudella eräs herrasmies toi pienen poikansa kouluun. Lapsen nimi oli Sei Yinnai. Kun isä oli varakas mies ja lapsi niin huonoissa vaatteissa, sanoin isälle: »miksi ette ole lasta valmistaneet kouluun?»

»Minä tahdon ensin katsoa, jos hän oppii jotakin. Jos hän oppii, hankin hänelle vaatteet», vastasi isä.

Viikot kuluivat ja Yinnai oppi hyvin vähän. Hän näytti niin tyhmälle. Kotiinsa hän lähti alakuloisena ja luuli ettei pääse takaisin erittäinkin siitä syystä kun lähetimme hänen isälleen sanan, että hänen on tuotava vähäsen riisiä lahjaksi koululle.

Syyskuu kului ja Yinnaita ei kuulu. Lakkasimme jo odottamasta häntä, mutta yhtenä aamuna hän tuli iloisena, onnellisena ja uudessa puvussa. Hän oli ihan kuin toinen poika, rupesi innolla työskentelemään ja hän on nyt meidän parhaita oppilaitamme. Veli, joka häntä saattoi koululle, sanoi hänen niin halunneen kouluun takasin kouluun ettei häntä voitu kotona pitää.

— — — — — — — — — — — — — — — —

Tienfuhn äiti on kristitty ja kirjotti rouva Mills'ille näin: »tahdon kiittää teitä, koska te kulutatte päätänne ja sydäntänne rakastaen meidän, Kiinalaisten, lapsia, myöskin meidän, joilla ei ollut mitään toivoa siitä, että lapsemme oppisivat lukemaan ja tulivat hyödyllisiksi ihmisiksi, mutta ei ollut toivoa sentähden kun he eivät voineet puhua. Todella me olimme hänen tähtensä surulliset, hyvin surulliset, eikä meillä ollut muuta neuvoa kuin aina rukoilla hänen tähtensä, pyytäen Herran avaamaan hänelle tietä. Silloin kun emme osanneet ajatellakaan, Jumala osotti meille armonsa ja antoi meille tämän odottamattoman tilaisuuden. Todella tämä on odottamaton onni!»

VILHELMINA A.

Kertomus matkastani

Tanskassa, Saksassa, Belgiassa, Hollannissa ja Ruotsissa.

Sain matka-apurahaa (stipendiä) Suomen kuuromykkäin liiton rahastosta, matkustaakseni Belgiaan kuuromykkäin kokoukseen, joka pidettiin siellä Liegen kaupungissa Elokuun 12:sta 18 päivään 1905.

Matkailijoita oli kaikkiaan kolme, nimittäin neiti Elma Eklund, herra J. Sundberg ja minä. Lähteissämme Helsingin satamasta, tulivat kuuromykät saattamaan meitä. Me astuimme laivaan, jota sanotaan siirtolais-laivaksi. Laivan nimi oli Polaris. Elokuun 1 p. klo 7 i. pp. lähti laiva Polaris merelle. Kuuromykät, jotka olivat satamassa heiluttivat nenäliinoja ja lakkeja, me jotka olimme laivassa heilutimme myöskin. Hiljalleen kulki laiva merelle, kohti Itämertä. Kulkiessamme laivassa katselimme maata, sen saaristoa y. m. Vihdoin noin klo 2 aikaan saavuimme Hankoniemeen. Siellä viivyimme 14 tuntia. Kävimme katselemassa kaupunkia ympäristöineen. Elokuun 2 p. klo 5 i. pp. lähti Polaris Hankoniemestä, matkan päämäränä Köpenhaminaan Tanskaan. Jonne saapui se Elokuun 4 p. klo 7 e. pp. Menimme hotelliin jota sanotaan Missioniksi, siellä levätäksemme vähän aikaa. Päivällä menimme museoon jossa näytetään taidemaalauksia ja kuvanveistoteoksia, joita yksi ainoa taiteilija Thorvaldsen on tehnyt. Hän on kuollut. Hänen museonsa on suuri kivitalo jonka keskellä on hänen hautansa. Sieltä menimme muihin museoihin. Elo-

kuun 5 p. kävimme Köpenhaminan kuuromykkäin pesu- ja silityslaitoksessa, jossa kuuromykkänaiset työskentelivät. Se on suuri kivitalo jossa on monta huonetta, siinä on 2 osaa. Ensimmäisessä osassa on pesu- ja silityslaitos ja toisessa osassa on vanhojen kuuromykkäin koti. Kävimme kaupungin lähellä jossa asuu Tanskan kuningas. Olen nähnyt Köpenhaminassa kuninkaan ajavan hevosella. Elokuun 5 p. illalla kävimme kuuromykkäin yhdistyksessä jossa oli koolla paljon kuuromykkiä. Ensimmäisessä kerroksessa on kuuromykkäinyhdistys ja toisessa kerroksessa on kuuromykkäinkirjasto ja lukusali jossa he lukevat sanomalehtiä ja lainaavat kirjoja y. m. Hämmästyimme että kuuromykkäinyhdistyksessä polttivat tupakkaa, vaikka tytöt ja pojat ovat samassa yhdistyksessä. Sanoimme heille että Suomessa kuuromykkäinyhdistyksessä ei saa polttaa tupakkaa. Tanskan kuuromykät olivat hyvin ystävällisiä meitä kohtaan. Se talo jossa yhdistys on, on kuuromykkäin oma. Elokuun 6 p. menimme kuuromykkäin omaan kirkkoon. Se sijaitsee lähellä kuuromykkäinyhdistystä. Tultuamme kirkkoon huomasimme siellä kuuromykkiä joille pappi selitti raamattua. Oli Jumalanpalveluksen aika. Kirkossa on toisella puolen naisten penkit ja toisella puolen miesten penkit. Penkkeihin on sijoitettu raamattu ja virsiä. Kirkossa on alttari jonka edessä pappi seisoo. Papin vasemmalla puolella on suntion paikka ja oikealla puolella on lukkari, joka soittaa urkuja, suntio auttaa pappia ja neuvoo kuuromykkiä. Alttarin seinällä on suuri kipsikuva joka kuvaa Jeesusta, kädet eteenpäin ojennettuina. Kirkon vieressä on talo jossa asuu pappi ja toisessa kerroksessa asuu

suntio. Lukkarina on suntion vaimo, lukkari on kuuleva ja suntio on kuuromykkä, hän on ammatiltaan maalari. Sen vieressä on rippilasten huone jossa opetetaan rippilapsia. Sitten menin huvikentälle jonka nimi on Tivoli. Siellä on tavallisesti äärettömän paljon ihmisiä, siellä oli useita näyttelyjä ja muita huvituksia.

Elokuun 7 p. klo 8 i. pp. lähdimme junalla Korsoriin, jonne saavuimme yöllä, siellä siirryimme laivaan joka lähti Kieliin. Jonne tultiin Elokuun 8 p. klo 7 i. pp., se on kaupunki joka sijaitsee Saksassa. Kielistä jatkoimme matkaamme ja saavuimme Hannoveriin. Olimme täällä useissa museoissa. Kaupungin ulkopuolella kävimme katsomassa puutarhaa jossa kuningas on asunut, hänen linnansa on vielä jälellä siellä. Sen lähellä oli niin paljon nähtävää, kauniita marmori teoksia, kipsi veistoksia y. m. Keskikohdalla puutarhaa on maailman suurin suihkulähde, jonka vesi syöksyy suoraan ilmaan korkealle yli puitten. Suurimman suihkulähteen lähellä on monta pienempää suihkulähtettä. Menimme hautausmaalle jossa on tuo maailman kuulu hautapatsas. Eräs rouva kuoli ja haudattiin, hänen haudalleen pystytettiin rautapatsas johon kaiverrettiin nimi. Tätä hautaa joka on suljettu ikuiseksi ajoiksi, ei kukaan saa avata, mutta keskeltä hautapatsasta kasvoi esiin koivu joka oli halkaissut hautapatsaan. Matkustimme junalla Düseldorfiin Elokuun 10 p. Siellä kävimme taidemuseoissa ja ajoimme vuokra-ajureilla katselemassa kaupunkia. Elokuun 11 p. saavuimme Kölniin. Kölnissä olimme muutamia tuntia ja kävimme Kölnin tuomiokirkossa jota on rakennettu 700 vuotta, se valmistui 1840. Se on

äärettömän komea ja kallis kirkko. Lähdimme Kölnistä junalla klo 3 i. pp. ja saavuimme Belgiaan Liegeniin klo 5 i. pp. Elokuun 11 p. Meitä vastassa oli eräs herra jonka nimi on Bothy. Tulimme asemalta hotelliin ja huomasimme siellä myytävän väkijuomia, huoneet olivat likaisia. Herra Bothy sanoi meille että jäisimme tänne yöksi, mutta me olimme tyytymättömiä emmekä tahtoneet asua täällä. Ajettiin toiseen paikkaan, mutta sielläkin myytiin väkijuomia samoinkuin edellämainitussakin. Olimme sentähden siihenkin tyytymättömiä, mutta sinne täytyi jäädä yhdeksi yöksi. Elokuun 11 p. menimme hakemaan itsellemme huonetta ja me löysimme kodin, se oli hyvä ja olimme siihen tyytyväisiä. Elokuun 13 p. oli Belgian kuuromykkäin kongressi. Se avattiin klo 5 j. pp. Me olimme juhlapuvussa ja menimme kongressiin päivälliselle. Astuttuamme ensimmäiseen huoneeseen huomasimme siellä myytävinä väkijuomia. Me olimme tyytymättömiä siihen ja menimme toiseen huoneeseen ja huomasimme että siellä oli päivälliset. Kapakassa oli monta kuuromykkää, jotka olivat tulleet eri maista. Ateriaan otti asaa noin 100 ihmistä kuulevia ja kuuromykkiä. Pöydässä oli myöskin eri ruokia ja väkijuomia. Siellä tupakoivat miehet ja naiset ja he kuuntelivat syödessään. Me menimme pois täältä sentähden että siellä nähtiin rumia tapoja. Muut jäivät jatkamaan huvia myöhään yöhön. Elokuun 14 p. alkoi varsinainen kokous. Siihen otti osaa noin 80 henkilöä. Kokous kesti Elokuun 14:stä 18 päivään. Siellä keskusteltiin kysymyksistä, jotka koskivat kuuromykkäin sivistystä ja menestystä samoinkuin Suomen kuuromykkäin kokouksessa viime kesänä. Me huo-

masimme että heillä oli eri viittomia eikä ymmärtäneet sitä. Viittomat eivät ole samanlaiset kuin Suomessa. Kun kokous päättyi niin lahjotettiin Helsingin kuuromykkäin yhdistykselle kunniamerkki. (Jatk.)

S. O. Will.

Vapaa Suomi.

Lähes sata vuotta on Suomi ollut Venäjän vallan alla. Sitä ennen oli se useita satoja vuosia Ruotsin vallan alla. Ruotsin vallan alla ollessaan sai Suomi kristinopin, järjestetyn yhteiskunnan ja lait. Kun Suomi v. 1809 joutui Venäjän valtakunnan yhteyteen lupasi silloin Venäjän keisari Aleksanteri I:nen hallita Suomea lakien mukaan, jotka Suomi oli perinyt Ruotsilta eli hän lupasi hallita Suomea samain lakien mukaan kuin Ruotsin kuninkaat häntä ennen olivat Suomea hallinneet. Sitäpaitsi lupasi ja vannoi Alekteri I:nen että ei ainoastaan hän, vaan häntä seuraavat Venäjän hallitsijat tulevat hallitsemaan maatamme Ruotsilta perittyjen lakien mukaan. Näin tapahtuikin. Kaikki ne hallitsijat eli Venäjän keisarit, jotka Aleksanteri I jälkeen ovat Venäjän valtaistuimella istuneet ovat luvanneet ja pitäneetkin rikkomattomana meidän perityt lakimme. Paitsi nykyinen hallitsijamme, joka hänkin, kun v. 1894 tuli Venäjän keisariksi ja Suomen Suuriruhtinaaksi lupasi pyhänä pitää lakimme y. m. mutta ei kuitenkaan sittemmin lupaustsan täyttänyt.

Jo monta vuosikymmentä sitten alkoi Venäjällä olla ihmisiä jetka eivät ole olleet tyytyväisiä Venäjän hallintoon ja virkamiehistöön. Sentähden että Venäjän hallitus ja virkamiehet hallitsivat kansaa mielivaltaisesti ja itsevaltiaasti. Tämä tyytymättömien joukko kasvoi päivä päivältä ja vuosi vuodelta. Moni heistä uhrasi suuret joukot omaisuuttaan jopa itsensäkin saadakseen pois pahimpia tuosta itsevaltiaasta joukosta. Heitä kutsuttiin alussa nihilisteiksi. Peljättäviä henkilöitä he olivatkin. Tästä kasvoi vähitellen se joukko, joka nykyään kutsuu itseään vallankumoukselliseksi. Tämä joukko ei enään ole pieni. Siihen kuuluu ihmisiä kerjäläisestä, työmiehestä, professoriin ja ruhtinaaseen saakka. Siihen kuuluu Venäjän rikkaimmista köyhimpään asti. Sotajoukotkin liittyvät siihen. Tämä lukuisa joukko se on, joka tahtoo uudistaa Venäjän hallinnon ja vieläpä itse hallituksenkin.

Enemmän kuin 15 vuotta takaperin rupesi tuo siihen aikaan jo osaksi ja nykyään yleiseksi vihattu virkamieskunta ja osa hallituksen jäseniäkin y. m. venäläisiä henkilöitä kateudella katselemaan sitä, että Suomella oli oma itsenäinen sisällinen hallinto, omat suomalaiset virkamiehet ja oma suomalainen sotaväki. Jo Aleksanteri III:nen, nykyisen keisarin isän hallitessa koettivat he uskotella hänelle ettei suomalaiset ole uskollisia Venäjän hallitsijalle ja Suomi on vähitellen muutettava venäläiseksi maakunnaksi.

Nykyisen keisarimme Nikolai II:sen sai tämä puolue täydellisesti siihen uskoon, niin että hän, joka oli luvannut pitää muuttumattomana perityt lakimme, v. 1899 ne niin kutsutulla helmikuun manifestilla kumosi.

Jo syksyllä v. 1898 määräsi keisasi Suomen kenraalikuvernööriksi kenraali Bobrikoffin. Hän tahtoi tehdä Suomesta Venäläisen maan ja suomalaisista venäläiset ihmiset. Hänen esityksestään ja tahdostaan muutti keisari maamme lakia, määräsi venäläisiä virkamiehiä Suomeen. Suomalaisia vaadittiin oppimaan venäjänkieltä. Suomen kouluihin määrättiin Venäjän kieltä opetettavaksi monia tuntia viikossa y. m. pahaa. Ne suomalaiset virkamiehet, jotka eivät tahtoneet Bobrikoffin määräyksiä totella, eroitettiin viroista

ja toisia ajettiin pois Suomenmaasta. Ne suomalaiset, jotka taas tahtoivat olla hänelle mieliksi, saivat hyviä virkoja, vaikka he olisivat muuten olleet kuinka mitättömiä henkilöitä. Ne sanomalehdet, jotka puolustivat maamme lakia ja oikeuksia, Bobrikoff hävitti ja lopetti. Paljon sai Suomi kärsiä hänen aikanaan. —

Kesäkuun 16 p. v. 1904 sai Bobrikoff surmansa. Hänet ampui kuoliaaksi suomalainen virkamies Eugen Schauman, samalla itsensä surmaten. Sillä hän tiesi varmaan, että jos olisi jäänyt elävien joukkoon olisi tullut ankarasti kidutetuksi.

Kohta B. kuoleman jälkeen alkoi näkyä hedelmät Eugen Schaumanin jalosta teosta. Kun Venäjällä myöskin murhattiin sisäasiainministeri ja Suomen ministerivaltiosihteeri Plehve, rupesi vapaampi aika tulemaan.

Viime talvena ilmestyi suuria mellakoita Venäjällä vapauden hyväksi. Siitä lähtien on siellä aina milloin missäkin osassa isoa Venäjän valtakuntaa mellakoitu. Virkavaltainen hallitus ei kuitenkaan tahdo antaa perää. Viime lokakuun loppupuolella tekivät venäläiset rautatievirkamiehet etupäässä ym.virkamiehet ja työmiehet lakon. He eivät ryhtyneet työhön. Kaikki rautatieliike seisahtui, puodit, apteekit, tehtaat y. m. suljettiin. Silloin täytyi Keisarin ministereineen, kun lakko oli noin viikon ollut, antaa vapautta venäläisille. Tämä ei kuitenkaan vielä tyydytä venäläisiä. Siellä on sen jälkeen tapahtunut vielä lakkoja, suuria kapinoita. Paljon on siellä verta vuotanut ja paljon vielä tulee tapahtumaan kaikenlaisia hirmuisuuksia ennenkuin Venäjän kansa pääsee rauhallista elämän kulkua jatkamaan.

Samaan aikaan, lokakuun lopulla, kuin Venäjällä tapahtui suuri lakko, ryhtyi Suomenkin kansa lakon avulla vaatimaan takaisin ne lait ja oikeudet, jotka se Bobrikoffin aikana oli menettänyt. Noin viikon päivät oltiin täällä täydellisesti lakossa. Junat eivät kulkeneet, tehtaissa ei työskennelty, kouluissa

ei opetettu, puodeissa ei myyty, postikonttorit, pankit ja kaikki olivat kiinni. Täydellinen oli lakko kaikissa kaupungeissa. Mutta monessa paikassa maallakin oli lakkoa. Ainoastaan tarpeelliset ruokaostokset sai tehdä. Kaikkialla pidettiin suuria kansankokouksia, joissa monia tuhansia ihmisiä oli saapuvilla. Niissä vaadittiin takaisin Suomen omat lait, omat virkamiehet, omaa sellaista hallitusta eli senaattia, johon kaikki Suomalaiset luottavat y. m. Venäläisiä virkamiehiä ja kelvottomia suomalaisia virkamiehiä vaadittiin eroamaan ja ilkeät santarmit poistumaan Suomesta.

4 p. marraskuuta antoikin Keisari manifestin eli käskyn, jossa hän lupasi tehdä sen mitä oli pyydetty. Hän antoi vielä enemmänkin. Ennen tätä eivät ihmiset saaneet pitää kokouksia ilman lupaa, sanomalehdet eivät saaneet kirjoittaa mitä ne tahtoivat.

Nyt on jokaisella suomalaisella vapaus. Ei tarvitse kysyä lupaa kokousten pitoon, jokainen saa kirjotttaa sanomalehtiin mitä hän tahtoo. Santarmit ovat poistettu Suomesta. Valtiopäivät ovat kutsutut kokoon joulukuun 20 päivästä keskustelemaan maamme tarpeista ja uusista laista. Keisari on nimittänyt meille hallitukseen eli senaattiin semmoiset henkilöt (senaattorit), jotka ovat Suomen kansan suurimman osan mieleiset.

Sinivalkoinen lippumme saa liehua vapaana katoillamme, vapaampana kuin koskaan ennen. —

Se on meidän maamme lippu
Noin liehuu lippu, uljas, tuo sinivalkoinen
Yli maamme lumikenttäin, yli sinijärvien.

Suomen Kuuromykkäin liiton säännöt. — Stadgar för Finlands Döfstum förbund.

§ 1. Suomen Kuuromykkäin liiton tarkoitus on sopivalla tavalla valvoa Suomen kuuromykkäin harrastuksia ja edistää heidän henkistä ja aineellista vaurastumistaan. Tätä tarkoitusta varten pyrkii liitto perustamaan haaraosastoja paikkakunnille, joilla suurehko joukko kuuromykkiä asustaa, kokoamaan kuuromykkiä yhteisiin kokouksiin, asettamaan matka-asiamiehiä, joiden tulee tehokkaasti edistää sivistystä ja hyviä tapoja kuuromykkäin kesken sekä huolehtia aikakauslehtien ja muun sopivan kirjallisuuden julkaisemisesta heitä varten.

§ 2. Liiton yleisiä asioita hoitaa Helsingissä oleva johtokunta, johon kuuluu yhdeksän jäsentä, jotka valitaan kolmeksi vuodeksi. Johtokunta valitsee keskuudestaan puheenjohtajan, sihteerin ja rahastonhoitajan. Puheenjohtajan poissa ollessa johtaa keskustelua se johtokunnan jäsen, joka sillä kertaa siihen toimeen valitaan. Johtokunta kokoontuu niin usein kuin asianhaarat vaativat ja on päätösvaltainen, kun vähintäin 4 jäsentä on läsnä.

§ 3. Liiton jäsen on jokainen henkilö, joka rahastonhoitajalle on maksanut jäsenmaksunsa. Kuuromykkien jäsenmaksu on 1 markka ja kuulevien henkilöiden 2 markkaa vuodessa. Elinikäisestä jäsenyydestä maksaa kuuromykkä 15 markkaa, kuuleva 30 markkaa kerta kaikkiaan.

§ 4. Liiton johtokunta Helsingissä vahvistaa haaraosastojen säännöt, mikäli ne ovat sopusoinnussa liiton yleisten sääntöjen kanssa. Haaraosastojen tulee vuosittain helmikuun kuluessa liiton johtokunnalle lähettää kertomus toiminnastaan kuluneena työvuonna.

§ 5. Liitto kokoontuu joka 3:ntena vuonna yleiseen kokoukseen. Näistä johtuvat kulunkit suorittavat osanottajat sekä tarpeen vaatiessa pääyhdistys ja haara-osastot.

§ 6. Muutoksia ja lisäyksiä näihin sääntöihin voidaan tehdä ainoastaan liiton yleisissä kokouksissa ja on sääntömuutosehdotus kolme kuukautta sitä ennen lähetettävä liiton johtokunnalle, joka muutosehdotuksista antaa perustellun lausunnon.

§ 7. Ehdotus liiton lakkauttamisesta on tehtävä yleisessä kokouksessa mutta ratkaistaan vasta ylimääräisessä kokouksessa, joka pidetään ainakin kolme kuukautta tämän jälkeen, jolloinka liiton johtokunnan ja kaikkien haara-osastojen lausunnot asiasta ovat esitettävät. Päätöksen voimaan astumiseksi vaaditaan $^3/_4$ äänten enemmistö kaikista äänistä. Samassa tilaisuudessa asetetaan komitea, jonka tulee ryhtyä niihin toimenpiteisiin liiton omaisuuteen nähden, joihin liiton lakkauttaminen antaa aihetta.

Kirjeitä kuuromykiltä.

Kirjeitä Turusta.

I.

Marraskuun 6 päivää vietettiin juhlapäivänä Suomen uudesti-syntymisen johdosta. Mitä tämä merkitsee? Se merkitsee, että Suomen kansalle on annettu laki takaisin.

Turun kaupungissa liputettiin, illalla oli ilotulitus. Kaduilla oli äärettömän suuri kansanliike. Ihmiset katselivat ilotulitusta. Mekin olimme kaupungilla katselemassa sitä. Monissa ikkunoissa näkyi hyvin paljon kauniita, loistavia ja kimaltelevia kynttilöitä. Muutamissa ikkunoissa oli iso Suomen vaakuna ympäröity valkoisella ja sinisellä vaatteella ja kynttilöillä. Kaupungissa on 2 siltaa, joita valaistiin kaasutulella. Oli erittäin mielyttävä.

Näinä päivinä (Lokakuun 31 p:stä Marraskuun 6 p:vään asti) on Turussa ollut yleinen suurlakko. Myymälät, tehtaat, koulut ja työpaikat olivat suljetut. Turussa pidettiin suuria kansankokouksia kauppatorilla kello 2 iltapäivällä. Mistä syystä ihmiset olivat lakossa? Siitä syystä, että suomalaiset tahtoivat näyttää, että he yhtyvät venäläisten taisteluun vapauden ja oikeuden puolesta. Kun Keisari Nikolai II antoi suomalaisille oikeutta ja vapautta, päättyi suurlakko Turussa maanantaina tämän kuun 6 p:nä.

Keskiviikkona tämän kuun 8 p:nä oli Turun Kuuromykkäinkoulussa toimeenpantu pieni juhla. Kaikki, sekä opettajakunta että oppilaat kokoontuivat kouluun kello 1. Meillä oli juhlavaatteet yllämme. Yläkoridoorissa me asetuimme riviin vähän ennen juhlan alkua. Tultiin juhlasaliin. Se oli hyvin kauniisti koristettu. Salin lounais-seinällä oli iso Suomen vakuuna valkoisen ja sinisen kankaan, suurmiestemme Runebergin, Lönnrotin, Snellmanin ja Topeliuksen kuvien ja kukkien ympäröimänä. Ensiksi veisattiin virsi n:o 399. Sitten herra Pastori Nordman nousi puheistuimelle ja kertoi meille päivän tapahtumasta. Sen jälkeen herra K. Helisevä luki runon. Lopuksi opettajakunta lauloi »Maamme«. Salin lounaisosassa oli iso pöytä, jossa pidettiin kahvipidot. Kaikki saivat kahvia leipineen. Kiitettiin herra Pastori Nordmania ja neiti F. Pahlmania. Hyvästeltyämme hajosimme kortteeriimme kiitollisella mielellä klo 3 iltapäivällä.

LAMBERT SANDELL.

II.

Rakkaat Suomen kuuromykät!

Rupean mielelläni kirjottamaan tähän lehteen ja sen kautta saan lausua syeämellisiä terveisiä kaikille, sekä tutuille että tuntemattomille kuuromykille. Innostuneena olen lukenut lehdestä teidän kirjeenne. Tämä lehti opettaa meille paljon. — Oletteko tästä lehdestä lukeneet Sofia ja Matti Savisaaren kirjoittamat kirjeet? He ovat minun sisarukseni, jotka ovat päättäneet koulunkäyntinsä täällä v. 1904. He ovat nykyään kotipaikalla vanhempiensa luona auttamassa heitä, sillä he ovat niin vanhoja. Minulla on vielä veli, joka on lapsista nuorin ja joka käy parhaillaan minun kanssani täkäläisessä koulussa. Iloisella mielellä käymme koulussa, sillä siellä opetetaan oppilaita tuntemaan Jumalaa ja uskomaan Poikaansa Jeesukseen ynnä muita erilaisia aineita. Kun minä olin pienenä maalla vanhempieni luona, niin ymmärrykseni oli pimeä. Koska tulin kouluun, niin siellä sain valistusta. Siitä kiitin suuresti ja oikein sydämmellisesti Herraa, Taivaallista Isää, joka antaa sivistystä kuuromykillekin. Jumala rakastaa kaikkia ihmisiä, myöskin kuuromykkiä.

Sain muutama viikko sitten kirjeen vanhemmiltani, jotka kertovat, että kodissani saatiin hyviä tuloja pelloista. Silloin kiitin suuresti Jumalaa, joka antoi hyvän sekä vilja- että perunasadon vanhemmilleni.

Olen kuullut, että kuuromykät, jotka ovat lopettaneet koulunkäyntinsä, rupeavat polttamaan paperossia. Se ei ole oikein hyvä. Tämä on tuhlaamista. Älkää polttako paperossia! Säästäkää rahaa ja pankaa ne säästöpankkiin! Se on paljon parempi. Säästöpankissa rahat kasvavat korkoa. Mistä syystä pitää niin tehdä? Syy on, että jos vastedes teille tulee hätä, nälkä ynnä muita onnettomuuksia, niin voitte ottaa rahaa pankista ja elättää itseänne niiden avulla.

Nyt täytyy lopettaa kirjoittaminen, siilä minulla ei ole muuta kerrottavana. Hyvästi! Herra siunatkoon teitä ja varjelkoon teitä! Jätän teidät Herran halttuun.

ELIAS SAVISAARI.

Turussa 24 p:nä Marraskuuta 1905.

Kirje Wesangolta.

Olen jo ennenkin kirjoittanut tähän k. m. lehteen. Nyt tahdon vielä kerran kirjoittaa ja sydämmellisesti tervehtää teitä ja erittäinkin niitä, jotka minut tuntevat. Tämän lehden kautta kerron asioistani.

Olen ollut vähän kipeä jo puoli vuotta räätäli Kansasen luona ja vieläkin sairastan selkä- ja rintatautia. Minun täytyi pyytää kaksi kertaa mestarilta lupaa mennä pois sieltä, mutta mestari ei päästänyt. Silloin rohkenin mennä lääkärin luo sanomaan että olen ollut kipeä kauvan aikaa ja kerroin aivan huonosti räätäli Kansasesta. Lääkäri oli jo tutkinut minun rintaani ja kirjoitti pieneen paperiin mestarilleni: »Räätälinoppilas K. Keskinen, joka sairastaa keuhkotautia, on päästävä maalle voidakseen paremmin hoitaa itseään. Jyväskylässä 23 p. lokak. 1905. J. Sandström, lääketieteen lisensiaatti». Minä vein sen mestarilleni saadakseen lukea ja läksin maalle. — Olen tehnyt räätälintyötä 2 vuotta 2 viikkoa. Osaan jo neuloa palttoja, nuttuja, housuja ja liiviä. Olen koettanut olla ahkera työssäni ja myös säästäväinen. — Herra on auttanut minua työssäni.

Täällä Jyväskylässä kävivät viime kesällä Juhannuksen aikaan entiset opettajani Kuopiosta neidit A. Nyström ja neidit N. Helsingius. He olivat Jyväskylän k. m. koulun johtajan, pastori Luoman huvilassa, joka on lähellä kaupunkia. Toinen opettajistani kävi minua tervehtimässä. Hän kyseli yhtä ja toista asioistani ja kehoitti minua ahkeruuteen työssäni. Täältä

opettajani menivät junalla lähellä olevaan Laukaan pitäjääseen, jossa neiti H. piti yhden viikon kesäkoulua muutamille oppilaille. Minä en joutanut siihen kouluun kiireitten töitten tähden, mutta Juhannuspyhinä kävin kuitenkin heidän luonaan katsomassa heitä. Opettajani asuivat siellä Wirmaalan suuressa, punaisessa talossa. Neiti H. puhui meille (3 tytölle ja minulle) selvästi kallista Jumalan sanaa. Juhannuksen jälkeisenä maanantaina tulivat opettajani taas Jyväskylään ja matkustivat täältä laivalla Lahden kauppalaan ja en tiedä mihin menivät? Minusta oli erittäin hauskaa heidän käyntinsä täällä. Kiitän opettajiani siitä.

Nyt täytyy minun lopettaa tämä kirjeeni. Minä toivoisin että toiset entisistä luokkatovereistani kirjottaisivat tähän k. m. lehteen. Jos ette tahdo kirjoittaa tähän lehteen, niin kirjoittakaa minulle kirjeessä. Tahtoisin mielelläni tietää teidänkin oloistanne. Jääkää nyt kaikki tämän lehden lukijat ja kirjoittajat Jumalan halttuun!

Vesangolla 24. 11. 05.

KALLE KESKINEN.

Osoite: Wesanka. Jyväskylän rata.

Kirje Kuhmoisista 19$^{11}/_{12}$05.

Täältä Kuhmoisista ei ole näkynyt yhtään kirjoitusta Kuuromykkien lehteen, vaikka harvat taitaa lehteä täällä tilatakin. Minä päätin kerran kirjoittaa kuulumisiani. Olen käynyt k. m. koulua, isäni elää ja kaksi sisartani, joitenka kanssa olen nyt asunut. Minä olen käsityöläinen, neulon vaatteita. Työtä onkin loppumatta, kun täällä on vähän ompelijoita.

Täällä ei ole lähellä kuuromykkiä, jonka vuoksi on vähän ikävä, kun ei puhuvat ihmiset ymmärrä

minun puhettani. Sepä onkin mitä hupaisin kun saa tavata toisia kuuromykkiä. Olen käynyt Lahdessa kahtena vuonna H. Ehsoollisella toisten kuuromykkien kanssa. Viime keväänä kävin Helsingissä kuuromykkien kokouksessa. Siellä oli oikein hauskaa. Luulempa että se pysyy muistossa vielä vuosien kuluttuakin.

Tämä kirjeeni taitaa venyä liika pitkäksi. Terveisiä lähetän kaikille kuuromykkäin opettajille ja kuuromykille! Jumalan armoa ja siunausta teille kaikille!

Ystävyydellä: ELIINA VISALA.

Tulkki.

Muutamia vuosia takaperin Englantilainen aatelismies, Lord Armstrong rakennutti Japanilaista, suurta sotalaivaa. Työssä oli muutamia japanilaisia, jotka eivät ymmärtäneet Englannin kieltä.

Aatelismies oli pulassa, sillä hän ei ymmärtänyt Japanin kieltä. Mutta yhtenä päivänä hän huomasi miten eräs kuuromykkä jutteli Japanilaisten kanssa. Hän heti kirjoitti määräyksensä paperille, näytti ne kuuromykälle ja tämä kertoi ne viittomalla Japanilaiselle. Sen perästä ei tarvittu enään pulassa olla, eikä muuta tulkkia kaivattu.

(The Mess.)

Juho Kitto.

Englannissa, Plymouth nimisessä kaupungissa asui eräs muurari. Hän rakensi suurta taloa. Hänen poikansa auttoi häntä kantaen tiiliä. Yhtenä päivänä Juhon noustessa telinettä myöten katolle, kompastui hän ja putosi alas pihamaalle.

Poika raukka kannettiin huoneeseen. Hän makasi kaksi viikkoa ihan tainnuksissa. Kun hän virkosi, pyysi hän saada sen kirjan, jota hän oli lukenut ennen putoamistaan. Hänen ystävänsä vastasivat hänelle, mutta huomasivat hänen kasvoistaan, ettei hän kuullut heidän sanojaan. Pieni Juho oli tullut kuuroksi, mutta hän ei sitä itse tietänyt.

Hän uudisti pyyntönsä ja ihmetellen kysyi: »Miksi ette puhu minulle?»

Hänen ystävänsä huusivat hänen korvaansa, mutta Juho ei kuullut. Sitten he kirjoittivat taululle: sinä olet kuuro!

Niin, Juho oli menettänyt kuulonsa, mutta hän luki ahkerasti. Hän oli köyhä poika, mutta opinhaluinen. Hän oppi monta vierasta kieltä. Hän matkusteli monessa maassa. Hän kirjoitti monta hyvää, hyödyllistä kirjaa, joiden avulla opimme ymmärtämään kaikkein kalliinta kirjaa — Raamattua. —

Juho Kitto jo pienenä poikana avasi sydämensä Herralle Jeesukselle. Hän otti vastaan Jeesuksen sanat. Ne sanat muuttivat hänen sydämensä. Hän rukoili Herraa Jeesusta ja Jeesus teki hänet siunaukseksi.

(The Mess.)

Kuuro kirkossakävijä.

Eräs köyhä, kuuro vaimo, joka ei moniin vuosiin enää ollut voinut tavallista ihmisääntä kuulla, kävi kuitenkin säännöllisesti kirkossa. Monen mielestä olisi hänen kuitenkin paljon paremmin sopinut kotonansa pysyä. Kerran joku, joka tätä suuresti ihmetteli, kysyi häneltä, miksi hän aina kirkkoon pyrki, kun ei hän siellä kumminkaan voinut mitään kuulla. Vaimo vastasi: »Minä menen Herran huoneeseen, koska se on minulle rakas ja koska minä minä mielelläni vaellan Herran tiellä. Siellä saan myös monta hyvää ajatusta, kun seuraan tekstiä, jota hyvät naapurini minulle näyttävät. Sen lisäksi tunnen Jumalan läheisyyttä paremmin kuin muualla, ja kun tiedän ja näen olevani niiden joukossa, jotka Jumalaa palvelevat, vaikuttaa se herättäväisesti, kehoittavaisesti ja rohkaisevaisesti minuunkin. Minä pidän sekä oikeutenani että velvollisuutenani palvella Jumalaani julkisesti siten, kuin hänen sanansa mukaisesti on tavaksi säädetty».

Pieniä tietoja.

— **Medaljonki,** jossa on aistivialliskoulujen tarkastaja, maisteri V. Forsius'en muotokuva, paljastettiin v. k. 19 p:nä Kuuromykkäinyhdistyksessä. Sen on valmistanut kuvanveistäjä F. Helin ja on medaljonki hyvin onnistunut. Juhlaan oli saapunut kuuromykkiä aivan huone täyteen. Sinne oli myös kutsuttu kuuromykkäin aasiaaharrastavia niinkuin sokeainkoulun opettajat rouvineen sekä eräs opettaja Turustakin. Toimittaja J. Hirn piti puheen, jossa kertoi maisteri

Forsiuksen ansioista k:mykkäin yhdistyksen toimeliaana jäsenenä, jona hän on ollut siitä saakka kuin yhdistys 10 vuotta sitten perustettiin. Maisteri Forsius kiitti muutamin lämpimin sanoin hänelle tapahtuneesta odottamattomasta kunnianosoituksesta, jota hän ei tuntenut ansainneensa. Ent. opettaja F. Hirn lausui myöskin kiitokset aistivialliskoulujen tarkastajalle ja kuuromykkäinystävälle Forsiukselle. Porvoon k. m. koulun opettajakunnalta tullut kirje luettiin. Professorin rouva J. von Bonsdorff joka on Helsingin k. m. auttajayhdistyksen johtokunnan jäsen puhui muutamin sanoin siitä mitä juhlavieras oli toiminut k. m. auttajayhdistyksen hyväksi sen puheenjohtajana. Kuvanveistäjä Helin'in elämästä puhui kuvanveistäjä S. Vill. Tämän jälkeen seurasi hra Norstedtin johdolla viittoomalla »Maamme laulu», jota läsnäolevat seisten katselivat. Hilpeä mieliala vallitsi koko illan toverillisessa seurassa ja niin päättyi tämä yksinkertainen juhlailtama.

— **Kuollut.** Viime lokak. 28 p:nä kuoli Tyrväällä keuhkokuumeeseen kuuromykkä Karl Evert Forsman 24 vuoden 8 kk. 27 p:än ijässä. Hän oli käynyt Jyväskylän kuuromykkäinkoulussa. Hän oli hyvä puuseppä. Oli saanut ensimäisen palkinnon Satakunnan veistokoulusta kuulevain keralla.

— **Valtiopäivämieheksi** edustamaan Kuopion kaupunkia ovat kuopiolaiset taas valinneet yksimielisesti muun muassa johtaja K u s t. K i l l i s e n.

— **Uusia kirjoja kuuromykille.** *Lukemista kuukauden joka päivää varten,* kirjoittanut Konrad Svensen (Norjan kuuromykk. pappi). Suomen kuuromykille kääntänyt N. Helsingius. Hinta 30 p. — Tämä kirja, josta muutamia saarnoja on jo ollut tässä lehdessä, on nyt kokonaisuudessaan Suomen kuuromy-

kille käännetty. Saarnat ovat lyhyet ja kirjoitettu kielellisesti niin että kuuromykkäin on sitä helppo ymmärtää.

Jokaisen kuuromykän tulee hankkia itselleen tämä kirja. Se ei ole vaikeakaan kun hinta on ainoastaan 30 p. Postimaksuksi on lisäksi lähetettävä 5 p:iä. — Lähettäkää siis 35 p. postimerkeissä neiti *N. Helsingius'elle* Kuopioon, niin saatte tämän kirjan.

— **Nimenmuutos.** Puuseppä Teodor Stenroos Helsingistä on muuttanut sukunimensä, joka t. k. 6:sta päivästä lähtien on oleva TEODOR RUUSULAINEN.

— **Oikaisu.** K. m. lehden 8:teen numeroon on tullut erehdys pienten tietojen joukkoon. Siinä täytyy olla: Suomen yleisen kuuromykkäin liiton säännöt, eikä Suomen kuuromykkäin yhdistyksen säännöt.

Sinä, joka olet isä!

Kun palaat työstäsi kotiin, minne sinä menet? Mikä se on joka innostuttaa kun kuulet iltakellon soiton taikka iltavihellyksen työpäiväsi päättymisen merkiksi? Onko se ajatus kodista ja heistä jotka siellä ovat? Tunnetko oikein iloa siitä että sinulla on koti, jonne voit antaa kaikki, ja josta saat kaikkea mitä tarvitset. Mitä on kotisi oikeutettu odottamaan sinulta isänä? Että pidät huolta siitä, että vaimollasi ja lapsillasi on ruokaa ja vaatetta, eikä puutetta, etkä siis hävitä päiväpalkkaasi väkijuomiin ja kapakkaelämään. Että vaimosi ja lapsesi voivat iloita, kun palaat työstäsi sillä he tietävät että isä on niin hyvä ja rakas, kun hän tulee. Että pidät huolta niistä kuolemattomista sieluista, jotka sinulle uskotut ovat, että viet vaimosi ja lapsesi Jesuksen Kristuksen luo, että rukoilet heidän edestään, että lasket heidän ajallisen ja ijäisen onnen Hänen väkeviin vapahtaviin käsiinsä. Sinun omat voimasi eivät riitä pitkälle, vaikka olisi sinulla hyväkin tahto. Mutta Jesuksella Kristuksella on sekä voimaa että tahtoa pitää huolta teistä kaikista aina ja ijankaikkisesti. Salli hänen olla huoneesi Herra!

FRANS TALVIKOSKI.

Ilmotuksia.

Vihityt

ELIN WEGELIUS ja JOHAN EMIL ERIKSSON

Porvoossa 17/12 1905.

OLGA HÄRKÖNEN ja VALTER STADIUS

Käkisalmi 23/11 1905.

Tilausilmotus.

KUUROMYKKÄIN LEHTI

ilmestyy v. 1906 saman kokoisena ja samanlaisena kuin edellisinä vuosina. Lehti maksaa postikonttoreista ja toimitukselta tilattuna 1 mk. 50 p. ja asiamiehiltä tilattaessa 1 mk. 25 p. Lehteä saa tilata Turussa pastori A. Nordmanilta, Kuopiossa neiti A. Helsingiukselta, Jyväskylässä pastorska H. Luomalta, Helsingissä herra Eino Karlsbergilta, Porvoossa neiti A. Pulkkiselta, Vaasassa Nikolai Söyringiltä, Porissa Anton Rosenvallilta, Viipurissa Alma Valjukselta, Oulussa Antti Jokelaiselta, ja Forssassa Tilda Rehumäeltä.

Kuuromykkäinyhdistykseltä saapi tilata:

AGNETA HALONEN.

Hinta 1 mk.; postirahaa 10 p.

Kirja sisältää huvittavia piirteitä kuuromykkäsokeatyttö Halosen elämästä.

Osoite: Annankatu 11, Helsinki.

Mikkeli, O. B. Blomfelt'in kirjapaino 1905.